

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: J.A. Rosell Puig

Subdirector: Joan Ramon Baiges

Gerent d'AdP: Josep Segura

Cap de redacció: Enric Guarnà i Roser Porta. **Polític:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Ana Mauri, Irene Casasayas i Pepa Galego. **Esports:** Iván Mouri i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Roser Porta i Andrés Llengu. **Agenda i televisió:** Babet Escosa. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosal. **Jordi Capell (Setmanes):** Nerea Morán. **Fotomecànica:** Pàolo Torrado. **Fotografia:** Tony Lara i Ori Morante. **Edició:** Marcel Tujat i Lluís Martínez. **ANDORRANA DE PUBLICACIONS Director comercial:** Adrià Lledo. **PUBLICITAT:** Pilar Torralbá, David Junón i Xavier Farran. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb el PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

El joc de l'oca d'una carrera incerta

Sempre es cau en el mateix parany. Primer, l'eufòria irrefrenable del que pensa que tot el món és seu i ho pot aconseguir tot. Més tard, com al joc de l'oca, es cau en un pou, s'arriba a la presó, i es topa amb la mort. Cada impediment fa que es s'hagi de retornar a la casella de sortida. El joc es pot repetir moltes vegades, sobretot si la sort no actua. El problema rau en el fet que la sort s'ha de saber trobar i no es pot acusar una persona de tenir bona fortuna si la treballa de manera permanent.

El problema que tenen en aquests moments els liberals és que confien massa en la sort, alhora que cauen en el pou, la presó, la mort o la forca com en el joc de l'oca. Si no es s'hi posen remeis, es produeix l'accident. El que no ho sap veure i entendre està condemnat a partir dels errors que, d'una altra banda, percuteixen en altres agrupacions

nascudes en la calor o la fredor d'una activitat política amb puntes oscil·latòries molt diferenciades. A força de jugar la fitxa de l'oportunitisme, també poden caure en una casella que els obligui a tornar a començar.

Els Verds no tenen aquest problema i el seu joc no pot ser més clar. També els socialdemòcrates, que belluguen fitxa amb el

AQUEST CAP DE SETMANA HA ESTAT UNA CURSA DE FONTS AMB OBSTACLES

màxim de seguretat per evitar caure en el retorn. Si guanyessin, alguns dirien que tenen sort, però no és així perquè han demostrat no tenir una marxa esverada i absurda, sinó un camí molt segur amb l'objectiu que volien. El Nou Centre s'ha de centrar i la feina no és fàcil, sobretot si hi ha divi-

sions. És difícil anar per lliure i encara més buscar casaments forçats que poden conduir a un divorci immediat.

Com que no tenen el nuvi per festejar, han de saber esperar rere la finestra que arribi el Romeu de torn. Finalment, Andorra pel Canvi participa en aquest joc de l'oca en què encara no es veu gaire clar com pot acabar. Si separem les excepcions dites, tot es pot resumir en aquests moments en un moviment circulatori, en el qual cada vegada que es llancen els daus s'espera una sorpresa fins ara no precisament agradable. La política com a joc de daus sempre és perillosa, sobretot si els daus estan marcats per interessos concrets i moviments que encara ho són més.

Hauriem d'oblidar les raons instrumentals per anar a les raons morals. Però és difícil. Es parla del moviment constitucional i no volem veure que el vestit ha quedat petit, perquè tenim més cos i més greixos que abans. Si busquéssim les raons morals, tan necessàries en èpoques de crisi, moltes coses que han passat s'haurien pogut evitar. Els líders han de fer una marató a ritme de cent metres lliures i això és realment difícil.

L'opinió del diari només s'expressa als editorials. Els articulistes hi exposen posicions personals.